

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 13.

Tolvte Session.

6te Møde.

Tirsdagen den 9de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (forts.): Jeg vil nu ligefrem tilstaae, at jeg nærer megen Tvivl om, at Obligationer, hvorved der gives Pant i faste Eiendomme, paa en saadan Maade ville blive Gjenstand for Omsætning, at de kunne gaae fra Haand til Haand paa samme Maade som fgl. Obligationer og Creditforeningsobligationer; thi en saadan Panteobligations Værdi knytter sig meget til Kundskaben om Pantet, dens Værdi berøer paa Eiendommens Værdi, ligesom den ogsaa kan afhænge af den Tillid, man nærer til vedkommende Debtors Arbejdsomhed og Dydighed; i Almindelighed ville saadanne Obligationer ikke gaae med den samme Letthed som fgl. og Creditforeningsobligationer fra Mand til Mand, det skulde da kun være saadanne Obligationer, hvorved der er givet Pant i enkelte store Eiendomme; men en Panteobligation paa en Eiendom i en eller anden By vil paa Pengemarkedet i Almindelighed mødes med en større Forsigtighed end den, der kan forenes med en raff og livlig Omsætning. Forsaavidt man derfor tilfigter at — for at bruge et fremmed Udtryk — mobilisere, bevægeliggjøre den Capital, der stikker i faste Eiendomme, at bevægeliggjøre Panteobligationer, da har man jo netop dertil Creditforeninger, det er jo netop den Form,

hvorunder Obligationer i faste Eiendomme kunne gøres let bevægelige, kunne raff gaae fra Haand til Haand.

En æret Taler, der først havde Ordet (H. M. Petersen), og som vistnok ogsaa med Rette først tog Ordet, da det er hans Forslag, som efter al Sandsynlighed har givet det første Stød til, at denne Sag er kommen i Bevægelse, bemærkede, at det var — ja, han brugte just ikke dette Udtryk, det var et finere Ord, han valgte — en grov Mulkt, der var sat med Hensyn til Assurancepolicer, og at det var underligt, at disse i saa Henseende skulde staae aldeles ene, idet alle andre Forseelser straffedes mindre. Det har imidlertid undret mig, at den ærede Taler ikke har lagt Mærke til, at den fastsatte høje Mulkt ikke er noget Gnestaaende med Hensyn til Assurancepolicer; det var identivis ogsaa blot en Talefeil af det ærede Medlem; thi han vil erindre, at Lotterisedler og Vexler ere samme haarde Skjæbne undergivne. Overhovedet har man i mange Tilfælde, hvor Stempelafgiften er meget ringe, troet at burde sætte Vedkommendes Phantasi i Bevægelse ved at lade dem komme til at tænke paa en Hundrededalersjeddel, naar der hos dem skulde vise sig Tilbøielighed til at bruge ustempelt Papir; man har søgt at slaae Phantasien ved Billedet af en brun Seddel, for om muligt at bevæge dem til at holde sig Loven efterrettelige.

Det er ogsaa blevet bemærket, at man er gaaet Noget forvidt med Hensyn til de Tilfælde, i hvilke Afgiften skal erlægges, idet man f. Ex. har medtaget Vaccinationsattester. Sa, det er ganske rigtigt,